

ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน*

Management Model of Local Administrative for Community Sustainability

ณรงค์ ศรีชัยบุญสูง**

ดร. เบญจ พรพลธรรม***

ดร. สมบูรณ์ สุขสำราญ****

ดร. ปธาน สุวรรณมงคล*****

รศ.ดร. พลศักดิ์ จิรไกรศิริ*****

ดร. สมเจตน์ พันธุ์โฆษิต*****

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน 2) ศึกษาผลลัพธ์ความยั่งยืนของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความยั่งยืนของชุมชน และ 4) แสวงหาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน ขอบเขตการวิจัยกำหนดพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือตอนบนรวม 9 จังหวัดและประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

เป็นผู้นำที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารแผนพัฒนาท้องถิ่น จากการศึกษา พบว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารในระดับสูงมากทั้งหมดทุกด้าน ($\bar{X} = 3.68$, S.D.=0.72) ประกอบด้วยการกำหนดนโยบายที่จะเลือกไปปฏิบัติกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนาเพื่อนำไปบริหารให้เกิดผลลัพธ์ และมีการตรวจสอบและประเมินผล ของการดำเนินงาน และความยั่งยืนของชุมชนพบว่ามีผลการดำเนินงานในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D.=0.69) ทั้งหมดทุกด้านเช่นกัน คือ มีผลการดำเนินงานในระดับสูง ในด้านความยั่งยืนของ

* ดุษฎีนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

** นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

*** ประธานคณะกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

**** ศาสตราจารย์ ประธานคณะกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์

***** รองศาสตราจารย์ กรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์

***** กรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์

ชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านสังคมด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจและด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Canonical พบว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ระดับสูง ($r=0.732$) กับผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชนได้จริงโดยมีการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนาที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชนในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมที่ประกอบด้วยภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติและวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ตัวแบบที่ค้นพบจากการวิจัยโดยการวิเคราะห์เส้นทางทำให้พบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืนของชุมชนมีเส้นทางจากการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องผ่านการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา จึงจะนำไปสู่ผลการดำเนินงาน ในด้านภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติและด้านวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม ที่จะตรงไป สู่ผลการดำเนินงานความยั่งยืนของชุมชน

Abstract

The scope of the research area was the municipalities and Tambon Administration Organizations in the upper-north 9 provinces. The sample populations were leaders who are involved in the management of local development planning. The study reveals that local governments are at high level at all sides ($\bar{x} = 3.68$, $SD = 0.72$) including; policy chosen to practice, defining clear aim, creating Development Plan, management, and monitoring and evaluation. The sustainability of the community has performed at a very high level ($\bar{x} = 3.56$, $SD = 0.69$) at all sides include: sustainability development of the environmental community, sustainable development of the social community, sustainable development of the economic community and sustainable development of cultural community.

The hypothesis testing used Canonical Correlation, the Administration of Local Government has a high correlation ($r = 0.732$) with the results of the implementation of sustainability in the community. The created Development Plan. The local management is relating to the operation of community sustainability which is the sustainability of the cultural which community includes: immune and nature conservation, the way of life based on natural and environmental harmony.

Path analysis reveals the model of administration of local government for a sustainable community. Path of administration of local government through creating development plans, development plan management, which bring about the immune and nature conservation, the way of life based on nature and environment, which bring about the sustainability of the cultural community that match the performance and sustainability of the community.

วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม - ธันวาคม) ๒๕๕๗

ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน การบริหารของประเทศไทย ได้มีการพัฒนารูปแบบระบบบริหารราชการใหม่ ซึ่งให้ความสำคัญกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยเริ่มจากได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นครั้งแรก ในประวัติศาสตร์ และในปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ยังได้รับการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 ส่วนที่ 3 มาตรา 78 (3) และในหมวด 14 ตั้งแต่มาตรา 281 ถึงมาตรา 290 โดยสรุปได้ว่า รัฐจะต้องให้ความอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และจะมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่เป็นของตนเอง โดยมีรัฐบาลกลางเป็นผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีการดำเนินการตามหลักการปกครองตนเอง และหลักความต้องการของประชาชน และได้กำหนดให้มีบทบัญญัติเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ และหน้าที่ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท เพื่อช่วยรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ และช่วยแบ่งเบาภารกิจจากหน่วยราชการต่างๆ ทั้งที่เป็นหน่วยราชการส่วนกลาง และภูมิภาค จากการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจ และหน้าที่ ตลอดจนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติแทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีส่วนร่วมในการบริหารของรัฐ ให้นโยบายการพัฒนาประเทศบรรลุผลสัมฤทธิ์ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบรวมทั้งหมด มีความรับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ

ภารกิจ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล เป็นภารกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีจุดมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้มีความรับผิดชอบร่วมกับ

หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วน ที่จะต้องเป็นผู้นำไปปฏิบัติ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 260 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี อำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการ กำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวมด้วย และรัฐยังได้บัญญัติกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ขึ้นมาเพื่อสนับสนุน กำกับดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในเรื่องการทำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครอง ตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้

ดังนั้น การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีตัวแบบในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับบริบท ที่ทำให้เกิดผล ทั้งโดยตรง และโดยอ้อมต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจ และหน้าที่ ต้องนำไปบริหารการพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จ สนองตอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยมีความสอดคล้องกับข้อตกลงขององค์การสหประชาชาติตามสมัชชาโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่มีสาระเรียกร้องให้ชาวโลกเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตที่ฟุ่มเฟือยและวิถีทาง

การพัฒนาเสียใหม่ให้ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและข้อจำกัดของธรรมชาติให้มากขึ้น การบริหารการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสำคัญอย่างมากที่ต้องศึกษาหลักการบริหาร และค้นหาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่รัฐได้กำหนดเป็นเป้าหมาย นโยบายในการพัฒนาประเทศ

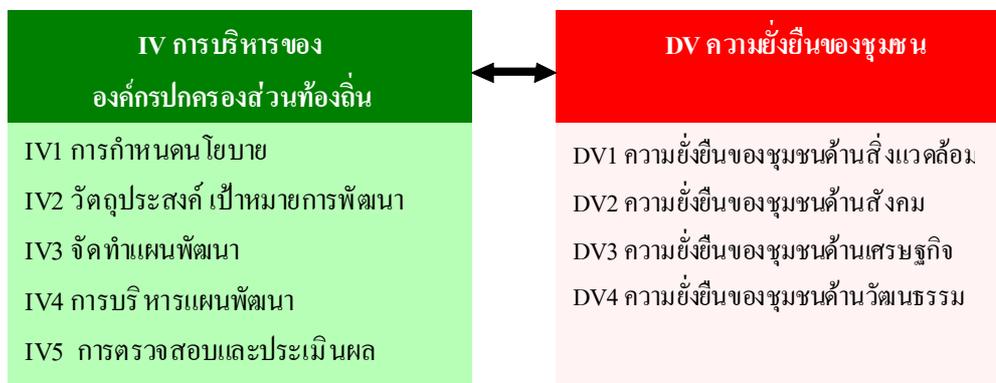
การศึกษาคั้งนี้มีคำถามการศึกษาคือว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวแบบหลักการบริหารอย่างไรบ้าง และใช้ตัวแบบการบริหารใดที่เหมาะสม และส่งผลให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง” เห็นได้ว่าตัวแปรที่เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนคือ การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ศึกษาจึงกำหนดเป็นตัวแปรต้น และตัวแปรตามคือ ความยั่งยืนของชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสภาพปัจจุบัน ที่ต้องประยุกต์ให้เป็นการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ให้เกิดความสอดคล้องกับการกำกับดูแลที่รัฐบาลดำเนินการ และเกิดประสิทธิผลให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนที่แท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา การวิจัย สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ตัวแบบที่ 1 การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน

1. เพื่อศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน
2. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ความยั่งยืนของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความยั่งยืนของชุมชน
4. เพื่อแสวงหาตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน

ผู้ศึกษาขอเสนอถึงจุดมุ่งหมายของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสภาพปัจจุบันที่สามารถประยุกต์ให้เป็นการบริหารที่มีประสิทธิภาพเกิดความสอดคล้องกับการกำกับดูแลที่รัฐบาลดำเนินการและเกิดประสิทธิผลให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนที่แท้จริงนั้น ท้ายสุดแล้วเป้าหมายของการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีตัวแบบการบริหารงานและการใช้ตัวแบบการบริหารแบบใดที่เหมาะสม และเกิดความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริงนำไปสู่การตั้งสมมติฐานการศึกษาคือว่า “การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน”

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นหลัก โดยการสร้างจากตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดการศึกษา ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นคำถามปลายปิด มีมาตราวัดของตัวชี้วัดแบบ Interval scale มีคะแนนของมาตราวัด คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยการคำนวณค่า IVC (Item variable congruence index) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 ตัวอย่างในจังหวัดพิษณุโลก ค่าสัมประสิทธิ์ (อัลฟา) $V=0.989$ ประกอบกับการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์ขณะรวบรวมข้อมูล พื้นที่ศึกษา คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 9 จังหวัด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลตำบล จำนวน 280 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 77 แห่ง สำหรับประชากรการศึกษา เป็นประชากรที่อยู่ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน รวม 9 จังหวัด ซึ่งเป็นผู้ที่ได้มีส่วนร่วมกันในการกระทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน ประกอบด้วย ประชากร 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารและปลัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่ม

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และกลุ่มคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 4,123 คน/ตัวอย่าง

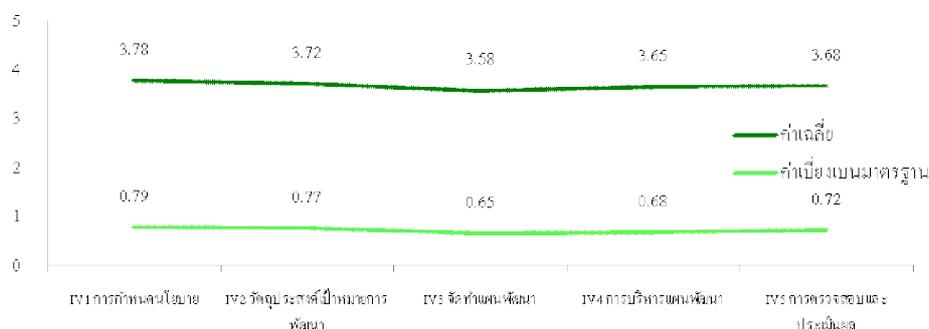
สรุปผลการวิจัย

ผู้เขียนสรุปผลการศึกษารวบยอดสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้ดังนี้

1. การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน ผลการศึกษาปรากฏว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีตัวแบบการบริหารที่ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายให้เป็นเป้าหมายหลักขององค์กร การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal-oriented) หรือวัตถุประสงค์ให้ตรงกับนโยบายและภารกิจขององค์กร จากนั้นจึงจัดทำแผนพัฒนา แล้วนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการบริหารแผนพัฒนา และมีการตรวจสอบและประเมินผลในการปฏิบัติตามแผน ในภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ รายละเอียดตามกราฟที่ 1

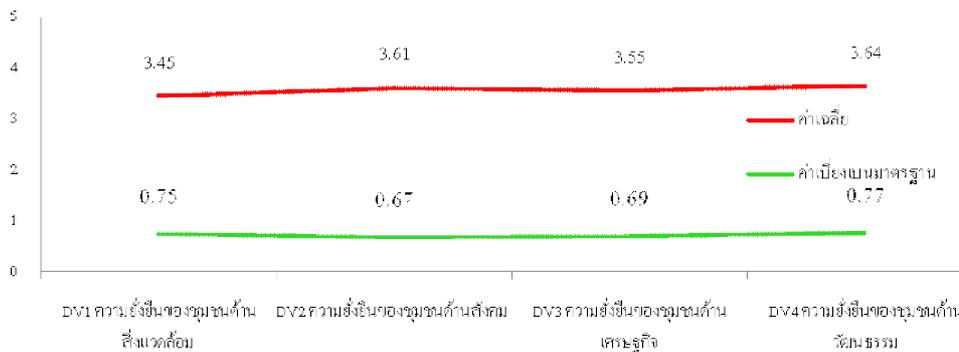
กราฟที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต้นการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ความยั่งยืนของชุมชน ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 เพื่อศึกษาผลลัพธ์ความยั่งยืนของชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาปรากฏว่า การวิเคราะห์เป็นข้อมูลตัวแปรตาม ตามกรอบแนวคิดของการศึกษา ประกอบด้วย ความยั่งยืนของชุมชนด้านสังคม ความยั่งยืนของชุมชนด้านเศรษฐกิจ และความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม ในภาพรวม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่และอำนาจที่ ได้รับมอบหมายจากรัฐให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนได้ในระดับมากทุกด้าน สำหรับความยั่งยืนของชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืนของชุมชนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ รายละเอียดตามกราฟที่ 2

กราฟที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามความยั่งยืนของชุมชน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน ผู้ศึกษาตั้งสมมติฐานการศึกษาขึ้นเพื่อต้องการพิสูจน์ข้อคำถามการศึกษาและต้องการหาคำตอบว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีตัวแบบการบริหารอย่างไรบ้าง และจะใช้ตัวแบบการบริหารใด จึงจะเหมาะสม และมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง” ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความยั่งยืนของชุมชนอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะการจัดทำแผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนามีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนในด้านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมในระดับสูง แสดงว่า การบริหารขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการปฏิบัติในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนา จะมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนโดยเฉพาะความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม รายละเอียดแสดงในตัวแบบที่ 2

4. การวิเคราะห์เส้นทางเพื่อสร้างตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน ผลจากการวิเคราะห์เส้นทางของตัวแปรทั้งหมด ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป พบว่า การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีเส้นทางการบริหารโดยผ่านการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรง

วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม - ธันวาคม) ๒๕๕๗

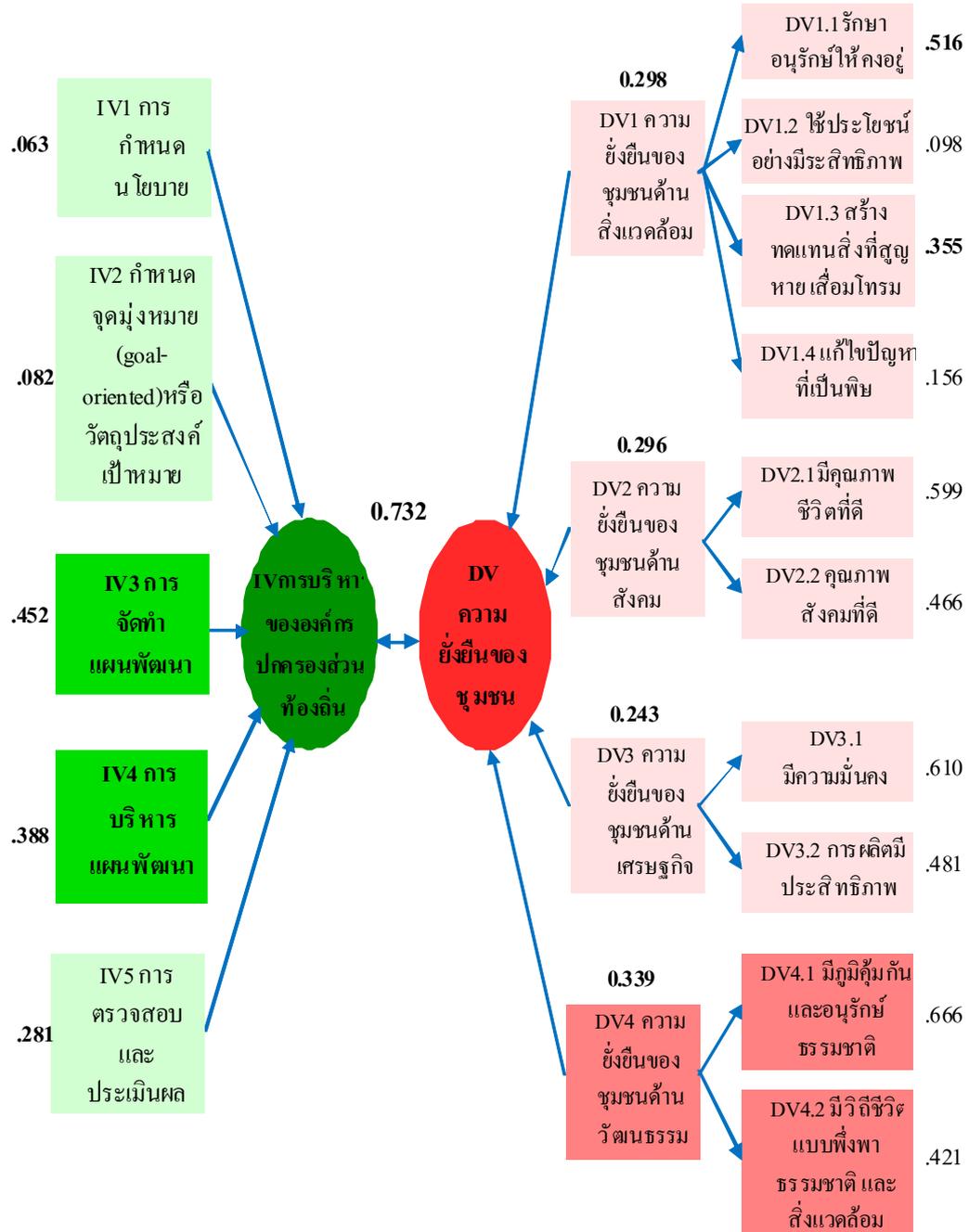
ต่อความยั่งยืนของชุมชน และมีอิทธิพลทางอ้อมโดยผ่านการมีภูมิคุ้มกันและอนุรักษัธรรมชาติ กับการมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปยังความยั่งยืนของชุมชน และอีกเส้นทางโดยผ่านการมีภูมิคุ้มกันและอนุรักษัธรรมชาติ กับการมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วไปผ่านความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม เพื่อเกิดความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง สำหรับตัวแปรการบริหารแผนพัฒนา มีเส้นทางที่มีอิทธิพลทางอ้อมเพิ่มขึ้นอีก 3 เส้นทาง คือ เส้นผ่านตัวแปรย่อยทั้ง 3 ตัว ได้แก่ การจัดองค์กรโครงการ การควบคุมการปฏิบัติงาน และการประสานงานและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของชุมชน ก่อนที่จะไปผ่านองค์ประกอบของตัวแปรตามทั้งสอง คือ การมีภูมิคุ้มกันและการอนุรักษัธรรมชาติ กับการมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเกิดความยั่งยืนของชุมชนอย่างแท้จริง

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม โดยการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา มีความสำคัญกับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง และมีความสัมพันธ์กับตัวแปร

ตามความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม ซึ่งเป็นไปตามหลัก และระเบียบวิธีการบริหารงานราชการ ที่ว่า ก่อนมีการบริหารราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องให้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (พรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, 2542, 48) และตรงกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 (2548, 52-54) ที่กำหนดว่าจะต้องจัดทำแผนพัฒนา ก่อนการดำเนินที่มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณทุกชนิด ดังนั้นหากไม่มีการจัดทำแผนพัฒนาในเรื่องเกี่ยวกับด้านวัฒนธรรม ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมจะไม่เกิดผล เพราะเมื่อมีการกำหนดการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมมาจัดทำเป็นแผนพัฒนา และนำไปสู่กระบวนการบริหารแผนพัฒนาที่ดี ย่อมเกิดผลความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม เพราะว่าแผนพัฒนาคือ เป้าหมาย และแนวทางที่จะต้องนำไปปฏิบัติ และหากการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ไม่มีอยู่ในแผนพัฒนา ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ (ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548, 2548, 52-54)

ตัวแบบที่ 2 ความสัมพันธ์ของการศึกษาการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความยั่งยืนของชุมชน (ตามการวิเคราะห์ Canonical)

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ชยัน วิพรหมชัย. สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2556; ประดิษฐ์ สะอาดล้วน. สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556; อุบล ยะไวยุทธะวิชัย. สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2556; วัฒนชัย ไท้อัน. สัมภาษณ์, 24 สิงหาคม 2556; ปราการ ชันปัญญา, สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2556) ซึ่งมีความเห็นที่สอดคล้องกันสรุปได้ว่า ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนา ว่าต้องมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเวทีประชาคม แล้วนำมาสรุปให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ แผนยุทธศาสตร์ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับอำเภอ การบริหารแผนพัฒนา เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ ที่ต้องมีการกำกับดูแล ในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ต้องสนับสนุนกิจกรรมให้บังเกิดผลที่ชัดเจน โดยทำในรูปแบบของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงาน และสามารถตรวจสอบระหว่างกันได้ เพื่อป้องกันความผิดพลาด ป้องกันการทุจริต โดยความยั่งยืนด้านวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดให้ประชาชนมีแนวคิด และพฤติกรรมไปในรูปแบบใด การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมุ่งให้มีการบริหารโดยบรรจุการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน และวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นไว้ในแผน ซึ่งได้มีการปฏิบัติส่งเสริม และสนับสนุนให้คงอยู่ไปถึงลูกหลาน

เช่นเดียวกับ นายปราการ ชันปัญญา ปลัดเทศบาลตำบลป่าป้อง อำเภอต๋อยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ (สัมภาษณ์, 27 สิงหาคม 2556) เห็นว่าการส่งเสริมและสนับสนุน ผลักดันกิจกรรมทางวัฒนธรรม ให้เข้ามาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของประชาชน นับว่าเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความยั่งยืนทางวัฒนธรรมของชุมชน ในการผลักดันกิจกรรมทางวัฒนธรรมนั้นมีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบล เพื่อเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชน เพื่อสร้างความยั่งยืนทางวัฒนธรรมต่อไป และนายกเทศบาลตำบลป่าป้อง

อำเภอต๋อยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ (วัฒนชัย ไท้อัน. สัมภาษณ์, 24 สิงหาคม 2556) กล่าวว่าให้มีการพึ่งพาธรรมชาติ การส่งเสริมพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันธรรมชาติ ให้ใช้ชีวิตแบบพึ่งตนเอง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พอประมาณ มีเหตุผลมีภูมิคุ้มกันที่ดี สิ่งเหล่านี้องค์กรต้องสนับสนุนให้มีความเป็นรูปธรรม บังเกิดผลที่ชัดเจน สอดคล้องกับนายกองค์กรปกครองส่วนตำบลต๋อยสะเกิด (ประดิษฐ์ สะอาดล้วน. สัมภาษณ์, 16 สิงหาคม 2556) กล่าวว่า ได้มีการอนุรักษ์แหล่งน้ำ ต้นน้ำธาร รวมถึงป่าไม้ เกิดการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความรัก และหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลจากการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า การจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนของชุมชน คือ สาธารณทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม มีความสอดคล้องตรงกับแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ และสอดคล้องกับผลงานวิจัย ที่ผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาในประเด็นเนื้อหาเดียวกัน และได้นำเอาบทสัมภาษณ์ของผู้นำในท้องถิ่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในท้องถิ่นของตนเองมาอธิบาย ทำให้ผลจากการพิสูจน์สมมติฐานนี้มีความน่าเชื่อถือ และมีความเป็นไปได้ตรงกับสภาพจริงสูงมาก

ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน

การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์และเกิดความยั่งยืนของชุมชนนั้น สิ่งที่สำคัญต่อการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แต่ละองค์กรต้องมุ่งเน้นในการดำเนินงาน นั้นคือ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา เหตุที่มีความสำคัญกว่ากระบวนการอื่น ๆ นั้นเป็นเพราะการบริหารราชการในขั้นตอนอื่นๆ โดยมีระเบียบ กฎหมายได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ได้แก่ การกำหนดนโยบาย ในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ

ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (2542) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า นโยบายการพัฒนาต้องให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐ นโยบายการพัฒนาของกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนโยบายการพัฒนาจังหวัด นโยบายการพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นจังหวัด เพื่อประโยชน์ของชุมชน และตรงตามภาระหน้าที่ที่ได้มอบหมายจากรัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติ และเมื่อนำเอานโยบายไปปฏิบัติจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal-oriented) หรือวัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนา ที่ต้องสนองความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อชุมชน ซึ่งระบุให้มีการนำเอาแผนชุมชนมาใช้ในการดำเนินงาน และต้องมีผลลัพธ์ที่ตรงและทำให้นโยบายของท้องถิ่นบรรลุเป้าหมาย ดังที่ปรากฏใน พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, 2542) และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548, 2548) คือมีลักษณะที่สอดคล้องตรงกับนโยบาย และมีวัตถุประสงค์ เป้าหมายสนับสนุนจุดมุ่งหมายขององค์กรเพื่อนำไปจัดทำแผนพัฒนา

จากตัวแบบที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน โดยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารแผนพัฒนา ที่เป็นเสมือนหัวใจของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งความยั่งยืนของชุมชน เป็นเป้าหมายที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องถือปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล ที่ได้รวมลงนามในข้อตกลงตามแผนปฏิบัติการ 21

(Agenda 21) ของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (UNCED) ที่ดำเนินงานทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของโลก (Earth Summit, 1992) ประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเพิ่มด้านวัฒนธรรม (The Agenda 21 for Culture, 2004) ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีการพัฒนาให้ชุมชนได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน และจากผลการศึกษา พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีทิศทางการบริหารเพื่อความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม จึงมีความสัมพันธ์ต่อความยั่งยืนของชุมชน การบริหารต้องให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องตรงกับนโยบาย ตามระเบียบที่กำหนด (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548, (2548) โดยต้องศึกษาแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้เข้าใจอย่างชัดเจน และเลือกนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสม เป็นไปได้จริงแล้ว พิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายให้เกิดภูมิคุ้มกันและอนุรักษ์ธรรมชาติและวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุน สนองตอบต่อนโยบายการพัฒนาดังกล่าว ซึ่งหากบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว สามารถทำให้อุคนอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้ และทำให้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการดำเนินชีวิตในสังคม และการดำเนินงานทางด้านเศรษฐกิจที่ไม่เบียดเบียน หรือทำลายสิ่งแวดล้อม แต่เป้าหมายดังกล่าวต้องมีโครงการพัฒนารองรับเพื่อกำหนดกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติ นำไปสู่ผลลัพธ์ที่สนองตอบต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โครงการพัฒนาจึงต้องมีการพิจารณาเนื้องานที่ต้องกระทำอย่างครอบคลุม และให้มีจำนวนโครงการครบถ้วน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการรวมเป็นความผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ และโครงการพัฒนาต้องมีการจัดการทรัพยากรบริหารและงบประมาณที่เหมาะสม พอเพียงที่โครงการสามารถดำเนินงานจนสำเร็จ

วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม - ธันวาคม) ๒๕๕๗

ตัวแบบที่ 3 การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของชุมชน

ความสำคัญของการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกอย่างหนึ่ง ที่สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ นั่นคือ เมื่อมีการจัดทำแผนพัฒนาที่ดีและเหมาะสมแล้ว เพียงการมีแผนพัฒนาที่ดีอย่างเดียวไม่อาจทำให้บรรลุผลลัพธ์เป้าหมายตามแผนได้ จึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารแผนพัฒนา จึงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จได้ การบริหารแผนพัฒนาประกอบด้วยการจัดองค์กรโครงการ เพื่อให้มีการจัดการบุคคลให้เหมาะสม ทั้งจำนวนคนกับปริมาณงาน รวมถึงการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และการควบคุมการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริหารให้เป็นไปและถูกต้องตามแผนเวลาและเป้าหมายงาน โดยต้องมีการประสานงาน

และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ให้มีการสนับสนุนร่วมมือกันในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานตามแผน จากนั้นมีการตรวจสอบและประเมินผล เพื่อให้ทราบผลที่แน่ชัดทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผลการปฏิบัติงานทั้งกระบวนการ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผล และให้มีการประกาศแสดงผลการประเมิน เพื่อให้ทุกคนทราบอย่างเปิดเผย (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548, 2548)

ตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืนของชุมชน จึงเป็นตัวแบบที่แสดงการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องมีการจัดทำแผนพัฒนา และการบริหารแผนพัฒนาเป็นหัวใจสำคัญ จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์กับการมีภูมิคุ้มกัน และอนุรักษ์ธรรมชาติ และมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีผลทำให้คนในสังคมท้องถิ่น รักษ์ ห่วงแทนในทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และรักษ์ในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้ ทำให้สังคมมีคุณภาพ เศรษฐกิจที่พึ่งตัวเองและธรรมชาติ ทำให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรมและวัฒนธรรมที่สร้างวิถีชีวิตวิถีชีวิตวิถีชีวิตของคนในสังคมเป็นแกนนำที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความยั่งยืนของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดทำแผนพัฒนา จะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายให้ถูกต้อง เหมาะสมชัดเจนและมีความเป็นไปได้ เป็นอันดับแรก ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องตรงกับนโยบาย โดยเป็นการสนับสนุน สนองต่อความสำเร็จของนโยบาย จึงต้องทำความเข้าใจนโยบายให้ถูกต้องชัดเจนก่อนที่จะทำการการจัดทำแผนพัฒนา

และเมื่อได้วัตถุประสงค์ เป้าหมายมีทิศทางเดียวกันนโยบายแล้ว จะต้องนำเป้าหมายดังกล่าวมาแตกโครงสร้างออกเป็นเป้าหมายย่อยๆ เพื่อนำไปพิจารณาหาแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุด และต้องมีการจัดการทรัพยากรบริหาร และงบประมาณ ที่เหมาะสมพอเพียงที่โครงการพัฒนาทุกโครงการสามารถดำเนินงานจนสำเร็จ ควรให้ความสำคัญต่อการจัดองค์กรเรื่องการจัดการบุคคลให้เหมาะสมงานโครงการที่จะปฏิบัติ ทั้งจำนวนคนกับปริมาณงาน รวมถึงการอำนวยความสะดวก และการควบคุมการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริหารถูกต้องตามแผนเวลา และเป้าหมายาน โดยมีการประสานงานและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ให้มีการสนับสนุน ร่วมมือกันในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานตามกิจกรรมทุกกิจกรรมของโครงการพัฒนา

2. ข้อเสนอแนะการส่งเสริมความยั่งยืนของชุมชน

การส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนของชุมชน จะต้องทำความเข้าใจในรายละเอียด หลักการ และแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้ชัดเจนเสียก่อน และการจะนำไปสู่ความยั่งยืนของชุมชน ต้องเริ่มที่ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม คือ ต้องสร้างภูมิคุ้มกันและอนุรักษ์ธรรมชาติ ให้เกิดแก่ประชาชนในชุมชน ให้เป็นความเชื่อ เป็นค่านิยม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยอยู่ร่วมกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข ทำให้สังคมอยู่อย่างสุขสบาย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีการแย่งชิง ให้เกิดการเอาเปรียบ เศรษฐกิจที่ไม่ต้องแข่งขันอย่างรุนแรง เนื่องจากทรัพยากรที่ใช้ในการอุปโภค บริโภค และนำมาใช้ในการผลิตมีอย่างมากมาย พอเพียง ไม่หมดสิ้น เหมือนในปัจจุบัน ความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม จึงมีความสำคัญสูงสุดที่ต้องเริ่มต้นให้มีการพัฒนาเป็นอันดับแรก ที่จะนำไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนได้

วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน

ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม - ธันวาคม) ๒๕๕๗

3. ข้อเสนอแนะตัวแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้บริหารและ พนักงาน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดทำและการบริหารแผนพัฒนา และนำตัวแบบไปปรับปรุงเพื่อใช้ปฏิบัติจริงในหน่วยงานของตนเอง โดยมีความยั่งยืนของชุมชนด้านวัฒนธรรม เป็นเป้าหมายและ

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดโครงการพัฒนา ที่สามารถเกิดผลลัพธ์ตรงกับเป้าหมาย และการบริหารแผนพัฒนา ควรจะต้องมีการจัดองค์ประกอบโครงการ ให้เหมาะสม จำนวนคนให้สอดคล้องกับปริมาณงาน รวมถึงการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และการควบคุมการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อกำกับ ดูแลและติดตามให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการอย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

- ไชยรัตน์ ปราณี่. (2551). ชุมชนต้นแบบที่นำแนวพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ณัฐนันท์ หลักคำและคณะ. (2554). การจัดการวิสาหกิจชุมชนเพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจโดยอาศัยหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ผลิตสิ่งทอผ้าลายเกล็ดเต่า (กลุ่มเพลงผ้า). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
- ถวิลลดี บุรีกุล. (2551). ระบบการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมระดับจังหวัด : ทำอย่างไรให้เป็นจริง. กรุงเทพมหานคร : ส.เจริญการพิมพ์.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2552). สรุปการบรรยาย. (23 กรกฎาคม 2552) “การกำกับดูแลองค์กรที่ดี” กรุงเทพมหานคร : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- บุญแสง ชีระภากร. (2552). ภาวะผู้นำและการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. (2550, 8 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ก/ตอนที่ 114 : 48-66.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548. (2548, 29 กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 122 ตอนพิเศษ 225 ง : 46-57.
- वलันต์ เหลืองประภัทร์. (2550). การกำกับดูแลและการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สารานุกรมการปกครองท้องถิ่น, กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุภาลีณี ตันติศรีสุข. (2555). การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน. วารสารเศรษฐศาสตร์สุโขทัย ธรรมาธิราช. 6 (2), : 9-12.
- Alfsen, Knut H.and Moe, Thorvald. (2005). “An International Framework for Constructing National Indicators for Policies to Enhance Sustainable Development. Background paper prepared for the UN Expert Group meeting on Indicators of Sustainable Development, 13-15 December 2005.

- Arrow, K. J.; Dasgupta, P.; Goulder, L.; Daily, G.; Ehrlich, P. R.; Heal, G. M.; Levin, S.; Maler, K-G. et al. (2004). "Are we consuming too much?". *Journal of Economic Perspectives*. 18(3), 147-172.
- Bartle, Phil. *The Nature of Monitoring and Evaluation : Definition and Purpose*. Retrieve Form: <http://www.scn.org/cmp/modules/mon-wht.htm>, 2012, June 13.
- Commission of the European Communities. (2001a). *A Sustainable Europe for a Better World: A European Union Strategy for Sustainable Development*, Brussels.
- Department for Environment, Food and Rural Affairs. (2009). *Sustainable Development Indicators in Your Pocket*. Defra Publications : London.
- Dhiwakorn Kaewmanee. (2007). *The Evolution of the Thai State: The Political Economy of Formative and Transformative External forces*. Berlin : Disteration. de Verlag.
- Finn, Donovan. (2009). *Our Uncertain Future: Can Good Planning Create Sustainable Communities?*: Illinois : University of Illinois.
- Hales, J. and Prescott-Alloa, R. (2002). *Flying Blind : Assessing Progress toward Sustainability*. In Eety, D.C. and Ivanova, H.H. (eds), *Global environmental governance options and opportunity*. Yale: Yale Center for Environment Land and Policy.
- Quigley, Marian. (2008). *Encyclopedia of Information Ethics and Security*. Victoria: Monash University.
- Swedberg, Richard; Agevall, Ola. (2005). *The Max Weber Dictionary : Key Words and Central Concepts*. Stanford University Press.
- Tencati ,Antonio (2006). *Economic, Social, Environmental and Sustainability Performance Evaluation and Reporting at the National Level : Frameworks and Indicators*. SDA Bocconi School of Management.
- The United Nations Conference on Environment and Development. (1992). *Earth Summit*. Rio de Janeiro, Brazil in June 1992 in the hopes of environmentally responsible international agreements.
- United Nations. (2007). *Indicators of Sustainable Development : Guidelines and Methodologies*. 3rd ed. New York : United Nations.

